

ολίγας δελίδας τῆς ἰστορίας τῆς δραματικῆς ποιήσεως, ἔργου ποιητοῦ, οἷος ὁ ἀποκλιθεὶς le soleil du monde des esprits, καὶ χρόνου οὐκ ὀλίγου καὶ μελέτης οὐ μικρᾶς καὶ χώρου πολλοῦ δεῖται, ἅπερ οὐχ ὑπόρχονται, διότι τῇ πρώτῃ τῆς παρασκευῆς ἀκριδῶς παραδίδονται εἰς τὸ τυπογραφεῖον αἱ σημειώσεις αὐται. Οὐχ ἦτον ὑπομνηστικῶς ὅτι πολλαὶ ἐγένοντο ζητήσεις περὶ τοῦ ἔργου, ὁ δὲ διαπρεπὴς ἑλληνιστὴς καὶ κριτικὸς Saint-Marc Girardin οὐκ ὀλίγας ἀφιεροῖ δελίδας ἐν τῷ περὶ μυθρικῆς στοργῆς κεφαλαίῳ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, ἐπεκρίνων τὸ ἔργον ὑπὸ τε τεχνικὴν καὶ ἠθικὴν ἑποψίν.

Ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ ἐκπληκτικοῦ καὶ βιαίων ὅσον καὶ ἀπροσδοκῆτων αἰσθημάτων τούτου δράματος πρωταγωνιστεῖ ἡ φεβερὰ Λουκρετία. Τὸ πρόσωπον αὐτῆς εἶχεν ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Βερώνη, περὶ ἧς πολλὰκις ἐγένετο εἰρημὸς λόγος ἐνταῦθα καὶ ἡτις ὁμολογουμένως διέπρεψε καὶ ἐν τῷ προσώπῳ τούτῳ ἐπιτυχῶς ἀποδοῦσα αὐτό. Αἱ τρεῖς εἰσοδοὶ αὐτῆς, κατὰ τὴν ἰνν, τὴν 3ην καὶ 4ην πράξιν ἦσαν λαμπρόταται. Ὁ δὲ κ. Πεταλάς ὑπεκρίνατο λίαν καλῶς τὸ πρόσωπον τοῦ Gennaro, τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀποκατασταθείσης. Ὁ κ. Ἀλεξιάδης ἀπέδειξεν ὅλην τὴν σκηνικὴν αὐτοῦ τέχνην ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Gouvetta· καλὸς δ' ἦν καὶ ὁ κ. Χριστοφορίδης (Don Alphonse) ἐν γένει τὸ σύνολον τῆς διδασκαλίας ἐπέτυχεν, ὅπερ λίαν εὐχάριστον, διότι ἡ ἐρμηνεία τοῦ ἔργου ἐστὶ τῶν δυσχεροτάτων, ἐν ᾧ αἱ συνθῆκαι, ὑφ' ἧς ἐργάζονται οἱ ἡμέτεροι ὑποκριταί, δὲν βοηθοῦσιν αὐτοὺς πολὺ.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ἐν τῷ θεάτρῳ Βίκτωρος Ἑμμανουὴλ ἐν Τουρίνῳ, ἐκτελούμενης τῆς *Cavalleria Rusticana* τοῦ Mascagni, τὸ τοῦ ὑψίφωνος πρόσωπον εἶχεν ὁ γνωστὸς ὁμοεθνεὺς ὑψίφωνος κ. Ἰωάννης Ἀποστόλου, ὁ τοῦ πρώτου μελοδραματικοῦ θιάσου, τοῦ ὅς μὴ ὥφειλε, διαλυθέντος, ἀποτελέσαι μέλος. Αἱ ἱταλικαὶ ἐφημερίδες πᾶσαι ἔπλεξαν τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἡμετέρου καλλιτέχνου.

— Ἐξακολουθεῖ ἐτι διδασκούμενη ἐν τῷ Ὁδείῳ τῶν Παρισίων μετ' ἐπιτυχίας ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ ὑποθέσῃ κομωδία ὁ Βασιλῆυς Μίδας· τούτου δὲ γιγνομένου προετοιμάζεται ἡ ἑλληνικὴ ἐπίσης ὑποθέσῃ κομωδία Ἀυσιστράτη, ἐδιδάχθη δὲ ἐν τῷ Νεωτέρῳ-Θεάτρῳ (Théâtre-Moderne) ἡ Κυρία Πυγμαλίωνος (Madame Pygmalion), φανταστικὴ παντομίμα εἰς πράξεις τέσσαρας, τῶν κ.κ. Xanrof καὶ Tarridi μετὰ μέλους τοῦ κ. Bonnamy.

— Ἐν τῷ Κωμικῷ-Μελοδράματι ἀναβιβάζεται προτεχνῶς ὁ *Werther* τοῦ κ. Massenet.

— Κατ' αὐτὰς ἡ διάσκημος αἰοδὸς Πάττη ἤρξατο νέας περιοδείας (tournées) ἐν Ἀγγλίᾳ, περιλαμβανούσης τὰς Norwich, Manchester, Liverpool, Burnley, Hall κτλ. Ἡ ἔσχος αἰοδὸς, περισυλλέξασα ἑκατοντάδα χιλιάδων φράγκων τοῦλάχιστον, θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν πύργον αὐτῆς τοῦ Graignos.

— Ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ ᾠδὶκά καφενεῖα (cafés chantants) κρατοῦσι ὑπερνηκίσαντα τὰ μελοδραμάτια (operettes).

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Αἱ εἰρηνικαὶ διαβεβαιώσεις, αἱ ἐμφαντικώτερον ἐπαναληφθῆσόμεναι ἐπὶ ταῖς ἐπιστάσαις ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἀποτελοῦσι τὸν κυριώτερον ἄξονα, περὶ ὃν στρέφεται ἡ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου προσοχή, καὶ δικαίως οἱ εὐρωπαῖκοι λαοὶ τὰ βλέμματα, ἀτενίζοντες πρὸς τὰς ἀφορμὰς, τὰς προκαλεσάσας τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας, μάνην ἀπεκδέχονται ἐξ αὐτῶν τὴν καθυσόχασιν τῶν σφόδρα τεταραγμένων πνευμάτων. Τὰ πρωτεῖα τῶν εἰρηνικῶν τούτων διαβεβαιώσεων διεκδικεῖ ἰδίᾳ ἡ ἐν Μοντεδιτόριο ἀντιπροσώπεια, ὅπου, συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἱκαναὶ ἡμεῖς ἠκούσαμεν σκέψεις καὶ πλεῖσται ἀντιπαραθέσαντες θεωρίαι περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς τριπλῆς συμμαχίας, τοῦ συνδέσμου διπλονότι, ὅστις ἐκ βάθρων τὰ θεμέλια τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης ὑποσκάπτει παρὰ τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτῆς ὡς εἰρηνικοῦ, ὡς στερεοῦ ἐχεγγύριον τῆς εἰρήνης, ὡς ἐνυμνοῦ προπυργίου κατὰ τῶν φιλοπολέμων δῆθεν τάσεων τῶν μὴ εἰς τὸν συμμαχικὸν τοῦτον δεσμὸν συμπεριλαμβανομένων δυνάμεων. Πολλοὶ τῶν ἐξεχόντων ἱταλῶν βουλευτῶν, τὴν συνηγορίαν τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Γιολῆτην ὑπουργείου ἀναλαμβάνοντες, θερμῶς ὑπερησπιδαν τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ βασιλείου πολιτικὴν, ἧς ἡγεῖται ὁ κ. Μπρίν, καὶ ἐπειράθησαν νὰ καταδείξωσιν ὅτι ἡ Ἰταλία, εἰς τὸ ἄρμα τῆς τριπλῆς συμμαχίας προσχωρήσασα, οὐ μόνον οὐδεμίαν ὑψίσταται βλάβην, ἀλλὰ καὶ μεγάλας τούναντιον ἀρύεται ὠφελείας, ὅτι ἡ τριπλῆ συμμαχία δὲν κατατείνει εἰς μόνον τὴν ἐξασφάλισιν τῶν γερμανικῶν συμφερόντων, ὅτι ὁ εἰρηνικὸς οὗτος σύνδεσμος οὐδεμίαν τῇ Ἰταλίᾳ ἐπιβάλλει δαπάνην, ὑπερτέραν τῶν δυνάμεων τοῦ βασιλείου, καὶ ὅτι ὄντως ἄξιον ἐπαίνων τυγχάνουσιν οἱ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς τοιαύτης ἐξωτερικῆς πολιτικῆς λαβόντες. Ἀλλ' ἐντονωτέραν ἀπὴν ἡγεῖται συνηγορίαν τῆς τριπλῆς συμμαχίας ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου, συνηγορίαν ὅμως ἀποβαλοῦσαν τὴν σημασίαν αὐτῆς μετὰ τὰς τοσαύτας καὶ τηλικαύτας ἐκθειάσεις τοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χορεντσόλεων συνδέσμου καὶ τοὺς πολλὰκις ἥδη ἐπαναληφθέντας διθυράμβους τοῦ ἔργου τῶν νεωτέρων Χεώπων, ὅσοι τὰς τελευταίας τοῦ βίου ἡμέρας βλέπουσιν ἀμαυρουμένας διὰ τῆς παραποιήσεως τῶν προκαλεσάντων μὲν τὸν ἀλγεινότερον τῶν πολέμων τῆς νεωτέρας ἱστορίας, προπαρασκευάζοντων δὲ τὴν ἀμειλκτοτέραν τῶν ἐθνῶν πάλην ἐν οὐ μακρῷ μέλλοντι. Ἀτυχῶς οἱ ὑπὲρ τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τοῦ εἰρηνικοῦ αὐτῆς σκοποῦ παιᾶνες εἰς οὐδὲν ἀνύουσιν ἐν τῇ καθυστάσει τῶν τεταραγμένων πνευμάτων καὶ πάνυ εὐλόγως ἡ κοινὴ ἐν Εὐρώπῃ γνώμη δὲν ἀπονέμει εἰς τοὺς λόγους τῶν ἐν Μοντεδιτόριο ρητόρων, τῶν φλεγομένων ὑπὸ τῆς μεγαλομανίας τοῦ διδασκάλου αὐτῶν, σημασίαν, μείζονα τῆς ἀποδοθείσης εἰς τὰς εἰρηνικὰς διαβεβαιώσεις τοῦ υἱοῦ τοῦ Βίκτωρος Ἑμμανουὴλ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας βουλῆς ἢ τοὺς ἐναρκτηρίους ἐν γένει λόγους τῶν κοινοδοσιῶν τῶν συνταγματικῶς κυβερνωμένων κρα-

τῶν ἄλλως τε δὲ αὐτὰ ταῦτα τὰ γεγονότα ἀντικρυσ ἀντιστρατεύονται πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ ἄρδην ἀνατρέπουσι τὴν αἰσιοδοξίαν, ἣν ζητοῦσι νὰ ἐμπνεύσωσιν οἱ βουλόμενοι μὲν λέγειν ἀείποτε τὸ κρήνυον, ἀλλὰ σφοδρὸν πόλεμον πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως κηρύττοντες καὶ ζητοῦντες νὰ παραστήσωσι τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης θέσιν ὑπὸ εὐάρεστον ὄψιν, ὅπως οἱ φορολογούμενοι, τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰ περὶ αὐτῶν γινόμενα καμμύοντες, τυφλῶς ὅλως ἀποδεχθῶσι τὰ προτεινόμενα αὐτῆς μέτρα.

Ἀπλῇ τῶν περὶ ἡμᾶς διαδραματιζομένων ἐπισκοπήσις ἐξαρκεῖ εἰς τὸ ἀνατρέχει τὰς θεωρίας τῶν εἰρημένων μάντεων καὶ πείδει πάντας τοὺς διστάζοντας ὅτι ἡ ἀληθὴς τῶν πραγμάτων κατάστασις δὲν ἔχει ὡς παρίσταται ὑπὸ τῶν βουλομένων νὰ ὑποδείξωσιν ὅτι οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ ἔωσιν ἐν τῷ κρατίστῳ τῶν δυνατῶν κόσμῳ. Ἐν Γερμανίᾳ π. χ. παρὰ τὰς πολέμιας διατυμπανισθείσας εἰρηνικὰς προθέσεις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου μεγίστη καταβάλλεται μέριμνα περὶ τὴν ἐπιτήφισιν τοῦ περὶ διετούς θητείας στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου, μεθ' ὅλην τὴν κατ' αὐτοῦ καταφοράν μεγάλῃς μερίδος τῶν ἐν τῇ Δευκῇ αἰθοῦσῃ ἀντιπρόσωπων, ὡς τεκμηριούται πληρέστερα ἐκ τῆς παραπομπῆς αὐτοῦ εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιτροπὴν, ὅπου βεβαίως ἱκανὰς ὑποστήσεται ἀφαιμάξεις πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεων τῆς εἰρημένης μερίδος καὶ πρόληψιν τῆς δεινώσεως τοῦ κοινωνικοῦ κινήματος, τοῦ ἐνυπάρχοντος ἐν τῇ ἐκτραχύνει τοῦ ἀντισημιτισμοῦ διὰ τῆς ἀνασταλείσης θήκης τοῦ ἀντισημίτου Ἀχλδαρ καὶ ἐν τῇ ἐπιτεινόμενῃ ἀγανακτήσει κατὰ τῶν εἰς τὸ ἰσραηλιτικὸν ὀπλοποιεῖον Λαῖβε παραγγελθέντων ὅπλων, ὧν οὐκ ὀλίγα ἐλαττωματικὰ ἀπεδείχθησαν παρὰ τὰς ἀγῶνας τῆς κυβερνήσεως, ζητησάσης νὰ συγκαλύψῃ τὸ γεγονός καὶ νὰ προλάβῃ οὕτω τὴν κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν μῆνιν. Ἐν Ρωσίᾳ ἡ ἀνοργάνωσις τῶν πολεμικῶν δυνάμεων ἐξακολουθεῖ μετὰ πολλῆς τῆς ζέσεως καὶ πολυπληθεῖ τῆς ἐφεδρείας τάγματα μετατρέπονται εἰς συντάγματα, ἥτοι ἐπέρχεται διπλασιασμὸς τῶν ἐφεδρικῶν δυνάμεων ἐν μεγάλῳ μέτρῳ, ὑπερβαίνοντι τὴν βαθμίδα τῶν ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ τῶν Χοχεντσόλερον διεξαγομένων ἀξιώσεων, ἀς ὁ κόμης Καπρίδης ὑπὸ τοιαύτην παρέστησεν ὄψιν, ὥστε εὐτόλμως ἐκίρυσεν ὅτι αὗται συνεπάγονται τὴν ὑπαρξίν τεσσάρων καὶ ἡμιστοῦς εκατομμυρίων ἀνδρῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα μετὰ δωδεκαετίαν. Ἐν Γαλλίᾳ ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς Φρεδινὲ οὐ παύεται διεξάγων τὸ ἔργον τῆς στρατιωτικῆς ἀνοργάνωσεως ἐν βαθμῇ, προκαλοῦντι τοὺς φόβους τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ ἀκονόντων τὴν γλῶσσαν τῶν τῆς Γαλλίας πολεμίων ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτῃ, ἐπαναλαμβάνοντων ἐν τῷ τύπῳ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως προσαχθέντα κατὰ τὴν αἰτιολογίαν τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου ἐπιχειρήματα περὶ μεγάλων καὶ σπουδαίων ἀμυντικῶν ἔργων ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀγωνιζομένων νὰ ἐπισείωσι τὸ φάσμα τῆς μεγάλῃς στρατιωτικῆς ὑπεροχῆς τῶν ἐν Παρίσι οἰκῶν συνάμα οὐ μικρὰ ἀπονέμεται προσοχὴ εἰς τὴν ἀνοργάνωσιν καὶ τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεων πρὸς τελεσφόροτέραν ἀμυναν τῶν ἀκτῶν καὶ πρὸς παροδικὴν τοῦ ὅπλου τούτου κατὰ τρόπον, ἱκανο-

ποιῶντα τὰς ἀνάγκης τῆς νεωτέρας πολεμικῆς τέχνης καὶ συντελοῦντα εἰς τὸ νὰ παρῶσιν ὁ γαλλικὸς στόλος κρείσσονας ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὸ 1870 χορηγηθειδῶν.

Παραπλήσια διεξάγονται ἐνέργειαι καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς μεγάλοις κράτεσιν, ὧν οἱ ἐξοπλισμοὶ τοσοῦτο πτοοῦσι καὶ τὰ μικρότερα κράτει, ὥστε αἱ κυβερνήσεις ἐνίων τὴν ἐν Εὐρώπῃ γεωγραφικὴν θέσιν αὐτῶν ὑπ' ὄψιν λαμβάνουσαι, περὶ πλείστου ποιοῦνται τὴν συμπλήρωσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἀμυντικοῦ συστήματος πρὸς τελεσφόρον περιφρούρησιν τῆς οὐδετερότητος τῆς οἰκείας χώρας, εὐρισκομένης μεταξὺ πολεμίων κρατῶν, μελλόντων μοιραίως ποτὲ νὰ κανονίσωσι τοὺς λογαριασμοὺς προσδληθείσης στρατιωτικῆς φιλοδοξίας. Τοιαῦτα κράτη εἶναι ἡ Ἑλβετία καὶ ἰδίᾳ τὸ Βέλγιον, ὅπου ὁ στρατηγὸς Βριαλμόν, μέγα διαδραματίζων πρόδωπον ἐν στρατιωτικοῖς ζητήμασιν, ἀποφαίνεται ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ προτεινόμενος ἀριθμὸς στρατοῦ τῶν 140,000 ἀνδρῶν ἥμισυ ἐξαρκεῖ εἰς τὴν τῆς χώρας ἀμυναν καὶ ὅτι ἀνάγκη ν' αὐξηθῇ οὗτος τοῦλάχιστον κατὰ 40000.

Τὴν τοιαύτην δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασιν, δεινοῦσιν οὐκ ὀλίγον καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴψῳ διαδραματιζόμενα, ὅπου ἡ μὲν Σερβία φοβέται τὴν συναδέλφωσιν Βουλγαρίαν καὶ Μαυροβουνίου, ἡ δὲ τοῦ κ. Σταμπούλωφ ἐν Σοφίᾳ κυδερνίδις, ζητοῦσα νὰ κατενέγκῃ δεινὸν τραῦμα κατὰ τοῦ 38 ἄρθρου τοῦ βουλγαρικοῦ συντάγματος, τοῦ ἀναγομένου εἰς τὸ θεόδικεσμα τῶν διαδόχων τοῦ θρόνου, προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν θερμωτέρων τῆς νεοτευχοῦς ἡγεμονίας συνηγόρων, φοβουμένων μὴ κατὰ τῆς πολιτείας τοῦ βουλγαροῦ πρωθυπουργοῦ κατεξαναστῇ ἡ Ρωσία, καίτοι Ἀλέξανδρος ὁ Γ', ἥμισυ μὲν διανοεῖται νὰ χρησιμοποίησιν τὴν πολιτικὴν τῶν ἐν Σοφίᾳ ὡς ἀφορμὴν ἐντονωτέρας πολιτείας καὶ ἀρροκεται μᾶλλον εἰς τὸ ν' ἀφήσῃ τοὺς Βουλγάρους νὰ ἐπὶ θῶσιν εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν λῖπος, ὡς αὐτὸς οὗτος ἐκίρυσεν κατὰ τὰς πρὸς τὸν πρίγκιπα Βισμάρκ συνδιαλέξεις καὶ ὡς διατρανοῖ καὶ αὐτὴ ἡ φῆμα τῆς Ρωσίας ἔχουσα μερὶς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἀδιαφορεῖ δ' εἰς τὸ ζήτημα τῶν γύμων τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου μετὰ καθολικῆς κόρης, καὶ κατὰ τινὰ ρωσικὴν ἐφημερίδα μετ' ἰσραηλιτίδος, ἡ εἰς τὴν ἀρνηθῆναι πολιτικὴν τοῦ κ. Σταμπούλωφ, ζητήσαντος νὰ τεκμηριώσῃ ὅτι οἱ Βούλγαροι οὐκ Ἰσλαῖοι ἀλλὰ κράμα ἰουδαϊκοῦ καὶ ἄλλου ἔθνους τυγχάνουσιν· πρόδηλον ἐπομένως ἀποβαίνει ὅτι αἱ εἰρηνικαὶ διακτιγύξεις νεκρὸν ἀπομένονσι γράμμα καὶ ὅτι δικαίως ἡ κοινὴ ἐν Εὐρώπῃ γνώμη ρυθμίζει τὴν ἐαυτῆς πολιτείαν οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λεγομένων ἀλλὰ τῶν διαδραματιζομένων.

Σπουδαία ὁσαύτως ὑπὸ γενικὴν ἐποψίν εἶναι καὶ ἡ καταλαβοῦσα τὰ πλείονα τῶν κρατῶν ἐπιδημία κρίσεων. Μετὰ τὴν ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικὴν κρίσιν, τὴν ἐξομαλίσθεισαν διὰ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνόδου τοῦ κ. Ρυμπῶ, οὐ ἡ ἐν ταῖς βουλαῖς ἀναγνωσθεῖσα ὑπουργικὴ δύλωσις, ἀναγομένη εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Παναμᾶ κυρίως καὶ ἐπαγγελλομένη τὴν ἐξακριβώσιν τῆς ἀληθείας εὐάρεστον ἐνεποιήσεν ἐν-τόπωσιν καὶ ὑπισχνεῖται διαρκῆ τῷ τοῖς Γάλλοις νέφῳ ὑπουργεῖν βίον, ἐπὶλθεν ἡ ἐν Ἰσπανίᾳ, καὶ τὸν

κ. Κανόβαν διεδέξατο ὁ κ. Σαγάστας, ὁ καὶ ἄλλοτε τοιοῦτος χρηματίσας καὶ ἔχων μετὰ τοῦ προκατόχου τὸ μονοπώλιον οὕτως εἰπεῖν τῆς ἔδρας τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὃν τρόπον εἶχον τοῦτο ἐν Ἰταλίᾳ ὁ μακαρίτης Δεσπρέτης καὶ ὁ κ. Κρίσπης. Καὶ ἐν Αὐστρίᾳ δὲ δὲν παρήλθεν ὁ κίνδυνος τῆς κρίσεως, φέδος δὲ ἐπικρατεῖ μὴ ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις τῆς βουλῆς, ὥς δικαίως παρετηρήθη ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἐπὶ τῇ ἡττῇ τοῦ ὑπουργείου Ταάφε κατὰ τὴν ὑψηλοφροῖαν τῶν τῶν μυστικῶν κεφαλαίων· ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Ἰταλίᾳ δὲν διατελοῦσιν ἐν μᾶλλον εὐαρέστῳ σημείῳ. δεινὸς δὲ μεταμέλεται ὁ πρωθυπουργὸς αὐτῆς κ. Γιολίνης ἐπὶ τῇ εἰσδησίᾳ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Ζουκάρου, οὗ τὴν ἐκλογὴν ἀκυρώσασα ἡ Γερουσία ἐμείωσε τὴν παρὰ τῇ αὐτῇ συμπάθειαν τοῦ κ. Γιολίνου, ἅτε διανοομένη ὅτι ἡ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἀκύρωσις ἀποτελεῖ τραῦμα κατ' αὐτῶν τούτων τῶν προνομίων τοῦ Στέμματος.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης πέμπτης ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν δημοσίων διαλέξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἐπιψηφισθέντος τοῦ προγράμματος αὐτῶν κατὰ τὴν τακτικὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης δευτέρας. Αἱ διαλέξεις ἐξακολουθήσουσι τακτικῶς καθ' ἐκάστην μὲν κυριακὴν ἀπὸ τῆς 2—3 μ. μ. ὥρας, καθ' ἐκάστην δὲ πέμπτῃ ἀπὸ τῆς 8—9 μ. μ.

— Διωρίσθη πατριαρχικὸς ἐπόπτης τῶν σχολῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ παν. ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος Δελικάνης, ἱεροκήρυξ τῆς ἐν Σταυροδρομίῳ ἐλληνικῆς ὁρθοδόξου κοινότητος.

— Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου ὁ ἱερολ. κ. Γεράσιμος Δωριεύς, τέως καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς, σπουδαστὴς ἐν Παλλίᾳ τὰ νομικά.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 5 106ρίου.

Ἡ ἔβδομάς αὕτη ἀκολουθοῦσα τὴν τάσιν τῆς προηγουμένης, ἤρξατο διὰ ζωηρᾶς ἀνατιμύσεως πάντων τῶν χρεωγράφων, ἱκανὴ δὲ ἐπεκράτησε κίνησις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἡμῶν. Καὶ τὸ μὲν Γενικὸν χρέος ἀντιμῆθη μέχρις 23, 8/40, οἱ Σιδηροδρομοὶ μέχρι 92 1/4, τὸ Ὄσμανι 83,25 καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου 16, 17/40, σήμερον δὲ θὰ εἴχομεν ἀναμειβόμενος νὰ σημειώσωμεν ἀνωτέρας τιμὰς, ἂν μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπύρρετο ἡ νέα ὑπουργικὴ κρίσις ἐν Γαλλίᾳ διὰ τῆς παρατίσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κ. Ρουβιέ, καὶ τὰ ἄλλα σκανδαλώδη ἐν τῇ Βουλῇ ἐπεισόδια, ἃ προκαλεῖ ἡ ἀτυχὴς ὑπόθεσις τοῦ Παπαμά. Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Ρουβιέ ἐπὶ πλείονος σπου-

δαίαν καὶ ἀσυνήθη κατὰ μίαν μονάδα ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας ὑποτίμησιν τῆς γαλλικῆς ἑάντι, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ τὴν τῶν ἄλλων χρεωγράφων, προσδεδι-θέντων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σπουδαίως. Εὐτυχῶς ὁ περαιτέρω κίνδυνος ἀπεσοδίσθη ταχέως, τὸ δὲ θάρρος ἤρξατο ἐπανερχόμενον μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Τιράρ. Οὕτω τὸ Γενικὸν χρέος, ὅπερ εἶχεν ὑποτιμηθῆ μέχρις 23, 36, ἐτιμᾶτο χθὲς 24, 4, αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων 91 1/4, τὸ Ὄσμανι 83, 10 καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου 16, 11, ἐνῶ τὴν τετάρτην ὑπετιμῆθησαν μέχρι 16, 2/40.

Τὸ ἡμέτερον χρηματιστήριον ἐπὶ μικρὸν ἐπηρεασθὲν ἐκ τῶν ἐν Παρίσι τοῖς συμβαινόντων, νέον ἀνέλαβε θάρρος καὶ ἰσχυρὰν τὴν ἐλπίδα ζωηροτέρας ἀνατιμύσεως τῶν ἡμετέρων χρεωγράφων, τοσοῦτ' ὁ μᾶλλον, ὅσῳ ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἡ Διεύθυνσις τοῦ Δημοσίου χρέους προϋτίθετο ν' ἀγοράσῃ, καὶ ἠγόρασε τῶν ἐν Λονδίῳ καὶ Παρίσι τοῖς σπουδαῖα ποσὰ τῶν τριῶν πρώτων σειρῶν τοῦ Γενικοῦ χρέους, ὧν τοὺς τίτους μέλλει νὰ παραλάβῃ κατὰ τὴν προσεχῆ ἐκκαθάρσιν. Αἱ ἀγοραὶ αὗται, αἱ γενόμεναι ἐκ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τοῦ χρεωλυσίου, ἐν ἰσχυρᾷ, φαίνεται, ἐν Λονδίῳ τὴν γνώμην, ἣν καὶ τηλεγραφικῶς μετέδωκεν ἐνταῦθα τὸ Πρακτορεῖον Φουρνιέ, ὅτι προσδοκᾶται μεγάλῃ ὑψώσιν τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα. Καὶ ἄλλοτε τὸ ἐν λόγῳ πρακτορεῖον μετέδωκεν ἡμῖν τοιαύτας προφητείας μίᾳ πρὸς ἀναμειβόμεναις, ὥστε τὸ δημόσιον μικρὰς ἢ οὐδεμιᾶς προσδοκῆς ἀξιοῖ τὰς τοιαύτας ἀναρμοδίους καὶ παρ' ἀναρμοδίον διδομένας πληροφορίας. Ὅπως δὴποτε τὰ πνεύματα ἐνταῦθ' αὖτε καὶ ἐν Εὐρώπῃ εἰσι διατεθειμένα νὰ δεχθῶσι καὶ παρακολουθῶσι νέαν πρὸς ὑψωμὸν κίνησιν, ἥτις φαίνεται λίαν πιθανή, ἂν μὴ παρεμποδισθῇ ἐκ τινος νέου ἐπεισοδίου. Κατὰ τὴν προσεχῆ ἐπ' ἀνόδοτον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ὄθωμαν. Τραπεζῆς κ. Βενδάν ἐπαναληφθῆσονται αἱ περὶ τοῦ νέου δανείου διαπραγματεύσεις, τεθεισὼν ἥδη τῶν βάσεων τῆς συν-νοήσεως. Πλὴν τούτου ἡ εἰς Ἀγγλίαν μετάδοσις τοῦ κ. Καλλιάρ, προσέδρου τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημοσίου Χρέους, δὲν εἶναι ἄσχετος πρὸς τὰ μελετώμενα νέα σχέδια περὶ τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὴν γενικὴν μετατροπὴν, μολοντί ἐκ διαλειμμάτων ἐξακολουθεῖ γενόμενος λόγος ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίδι, νομίζομεν ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο ἂν μὴ ἐγκατελείψῃ διὰ παντός, ἀνεβλήθη ὅμως ἐπ' ὀρόιστον. Αἱ παρούσαι σκέψεις καὶ ἐνέργειαι περιορίζονται εἰς αὐξήσιν μὲν τῶν εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Γενικοῦ Χρέους ἐκκεχωρημένων προσόδων, προσδότη-κην δὲ εἰς τὸν τόκον 1)40) ἐν ἐποχῇ ὅσον οἶδεν τε προσδεχέσθαι, ἴδως κατὰ τὸν δεσπότηδριον τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Πάντα ταῦτα τὰ μελετώμενα σχέδια διατηροῦσι τὰς τιμὰς τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων, καὶ ἐν ἰσχυρᾷ τὴν ἐλπίδα τῆς παραιτέρω αὐτῶν ἀνατιμύσεως.

Ἡ τιμὴ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων οὐδεμίαν ἔκαμε πρόσδοτον τὴν ἔβδομάδα ταύτην, τὸναντίον δὲ ὑπέστεισαν ταῦτα καὶ τινὰ ὑποτίμησιν, καίτοι προσεγγίζει ἡ πληρωμὴ τοῦ τόκου αὐτῶν, ὁ δὲ εἰς τὴν βουλὴν ὑποβλήθεις προϋπολογισμὸς τοῦ κ. Τρικούπη λίαν εὐμενῶς κρίνεται παρὰ τῶν κυριωτέρων οἰκονομολογικῶν ἐφημερίδων τῆς Εὐρώπης. Αἰτία τῆς καταστάσεως ταύτης εἶναι ἔνθεν μὲν αἱ καθ' ἐκάστην ἀσβεστῆς διαδόσεις τῶν ὀργάνων τῆς ἀντιπολιτείας, τὰ ὅποια ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἡμέρας διελάλουν τὴν παραιτήσιν τοῦ ὑπουργοῦ Τρικούπη, ἔνθεν δὲ ἡ οἰκονομικὴ ἐξάντησις τῶν ἐν Ἀθῆναις χρηματιζόμενων, ἀπολεσάντων καὶ τὸ σθένος καὶ τὸ θάρρος αὐτῶν. Ἡ ὑποτίμησις τῶν μετοχῶν τοῦ Λαυρίου νέας ἐπὶ πλείονος ζημίας, ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ νέα ἐκπτώσις τῶν μετοχῶν τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀξιών, αἱ νέαι συναλλαγματικαὶ ἀνάγκαι, ἡ αὐξοῦσα δυσπιστία, ἡ ὑπερτίμησις τοῦ συναλλάγματος καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐξ ὧν δὲν εἶναι εὐκόλουν ν' ἀπαλλαγῇ ὁ τόπος. Τὸ κακὸν ἦτο λίαν προκεχωρημένον, εἶχε βαθυτάτας τὰς ρίζας, ὥστε μόνον διὰ θαύματος θὰ ἦτο δυνατόν ἡ ἄμεδος θεραπεία. Ὁ κ. Τρικούπης, καίπερ πανταχόθεν καὶ